

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 392

[S.l.], [17. Jahrh.]

Centrum casus in territorio S. Galli observandi

[urn:nbn:de:bsz:31-134034](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134034)

49

Centum casus in Territorio
S. Galli observandi.

- L. 1. Sive notus sine ignotus si raris opite
ator et rulis presertim. In raris
ante ablativum de mysterij aliquibus qd
dei et eruditor.
- L. 2. Sicut in Christianis, oes artes
Fidei credere aut explicit, aut implicit.
Ily p^{er} se credere explicit, qm p^{er}
predicant vel celebrant in Ecclia, alios
vers implicit, qd fil. quate credit
omne ad quod credit. S. Mater Ecclia.
- L. 3. Credens hereticis salvari, absolutor
et sine peculiari potestate, si labores igno-
rantia bona fide, vel dubio e, p^{er} se
salaboret. Sed si deprehendat pertinax
(quia b. g. concionatores alij prudent
tibus v^{er}is et solit acquiescere) quatuor
vere hereticus e.
- L. 4. Incredul. non Paratib^{er} in heresij
mortui, sint damnati. Videat quod sint;
si confes est in vera heresij, obijce, neq
pro eis orandi, p^{er} te t^{er} sit unquam
dolor mitigetur, in art^{er} mortis, grae
obtinuere, adeo, sub conditione (si fil.
sanari possit) orandi pro y^{er} esse, sed
privata.
- L. 5. Qui hereticos detradentes nostra religio
oni non manifestant, sed y^{er} fauent, vel
fauent y^{er} amore ipsius hereser vel pro //

pro conodi aut timore inconvodij.
Si primò hereticus fuit, et sine peculiarij
potestate non abfolvantur, vel fallentur
deusores hereticos. Si rō abfolvi
pōt sine singularij potestate. Quamvis
plebs, ob ignorantia Legis vix videat
incurrere excommunicatione. Sed et pōt
in hereticos et eosd factos res lata.

L. 6. Dubitans de rebus Fidei non incidit
in heresia si se non pōtē resplicere in
tra partem, vel tandem in parte falso,
licet se resplicerit, modo durante dubio
se nunquam resplicerit ad hereticā.

L. 7. Nolentes abrenunciare superstitiosis
benedictioibz, et si manifeste mala aut
à malo principio non sint, nullo modo ab-
solventur. que et sunt plures
legum, legum.

L. 8. Lectio Bibliorū pariter loquendo non
dimittenda nisi laicis, nisi prudentibus
sed dissuadenda, potest tñ sōp hōis
dissimulare in q̄ quis itgit legere bī,
sua modo prudentes sint. Ad verū eadē
rogant pōt peccent legendo. Audeat, fa-
cite posse peccare si sine licentia vel
pensione legant.

- Q. 9. Qui accessit (venit) hereticorum, non
tamen ad hereticos potest absolvi sine per-
dici potest, si tunc scopus hoc tenent
potest dicitur absolutio, vel si nulla
apparet eadem, tunc negari. Iura
ab his non exigenda, sed aliam sententiam.
- Q. 10. Ad baptisma parvulorum non adhibetur
Patrum hereticorum, sed conandum ut saltem
vultus sit catholicus, hereticus tamen, si ad-
mittatur, cogatur credere, aliter repellendus
sunt.
- Q. 11. Catholicus non potest licite esse parvus,
si patrum, si enim baptizet et predicant
quia hoc est curare eos hereticos in
eorum sacris, quod non licet.
- Q. 12. Eodem modo Catholicus cum Catholicis non
potest celebrare nuptias adstante pro-
dicante, ut hinc Rud. lib. 24. c. 1. quod
adrimonium requirit proprium Parochum,
vel alius de iure licentia.
- Q. 13. Impotentibus seipsum dissuadenda est actio
concordi heretica, ut tunc tolerari, donec
subvertitur periculum, timendum sit.
- Q. 14. Si probatur, putent presententes refugere
orare, interrogantur, nec tenere Pa-

libali, tamen autem sine. Præter hæc
Raria, credo et Decalogus, que si resis
ant et iniures sint, duntaxat arguantur
et aliquando sine absolue dimittantur, sed
tamen paranda est.

L. 15. Spontentibus se velle disere orare non
credatur ordinariè, si tamen credi possint
absoluantur, sed tamen donec iudicentur
orare negetur.

L. 16. Corrupte orantibus non absolutio
danda, nisi supra negligitè deprehendatur
scelus tamen vitiosus, iniures duris habeantur.

L. 17. Confessum generaliter oes quæ postulant asine,
siant, eamque, videant, propter eius,
tamen ignorantia non facile absolue.

L. 18. Pecuniæ non deferendi ultra tamen annos
qui videntur, et quæ ultra 12. modo
sunt quid sit Evidentia, quid debet
illij in calice, quod debeant remij
agere.

L. 19. Sine legitime impediti, sine non, nulla
absolutio danda et intra tempus. Absolutio
le.

L. 20. Non est tamen danda et concedenda non

qui semel ex die balnea publica accedunt,
sunt, nisi aut necessitas preceat, aut vis
sepharis de Persona semper ex possit.

L. 21. Qui tamen se gerit accusant in ordines,
finales, nec ad iustitiam, nisi exanimati
defendant, rogatur ut et provia
absolutioe indigere non sunt, ubi ad hoc
titulum magna pona simplicitas, tarditate
siqui tamen potest alia dicere, et tamen
sine sine parte sceleris, incereant. Vel
est sine absolute dimittendy sunt si ita
videar confessoris.

L. 22. Regulari et cum loquendo de re oij
non repulsi nullo no adstrictus e legib.
reim. rutilia, qd vel negas labores ut, vel
tenet videri. Si tamen aliqua pty reorant
sunt nobiles (si otiosi sunt) chorales, occur-
rat suadendy e illi loco reimand et provia
puedo. Operariy Salones belgo blandios

in obligant. Hic pny, non peccant
condendo carnes apud hereticos, si se alij
vix non vel in sustentare sunt, nec apud
Catholice infantes labores habent, alij ubi
pnyes non adsint in modo alij scandali
non detent, vel ibi in gremio religioy.

non ignorat. y, vero qui ob res ad am-
icitia alijs, eas ad hereticos non com-
muni vocant, oro prohibetur sibi istas carnes.

L. 24 Mendicij et pauperes his ferre aequales
possunt, Oves, canibus. & tab à Catholi-
cis quæ hereticis sibi oblati.

L. 25. Praepara, id est infirmis ac senes sine
licia, bona fide tab vescantur caribus
non peccant mortali, dehortantur tamen
propria auctoritate, nisi in proba necessitate
hoc attemptent. Ultra definitum tempus
comedentes carnes, non recedat ad hoc dures
vel non, durante quidem, ex gilio in recedis
20, 4, statuto comedendo carnes transgre,
heredes non peccant mortali.

L. 26. Populi Pastores in necesse dare licia
vescendi ubi vetitis, et agant in die festo
sabbato hominis, non autem dicitur, vel si opus
sit publicis.

L. 27. Quicquid in esse carnis, possunt reliquias
dare pauperibus, quingentis circiter, vel
ad veteribus non pariter actant, id est per eas
dare duos pluresque homines non solum
licia, panis. vel alij, mendicis.

L. 28. De Pigeonarij dare licia opaco, in loco
ubi accedit vescendi caribus sibi adversas
nagus pauperibus incommotis aut alteris recitis.

L. 29. Licet non populo hereticis vescere volun-
tas, carnes in diebus vetitis, modo non

intendat cooperari patris cord. vel aliud
pectu non obtinet, quod si nris obtare
inter eis prohibere peccata nedis Quabra
gepinc. vendere carnes.

I. 30. P. Jaro licet hospites tererj iennare
n pot eis apponere egend. si subdit pt
vel interrogare et seu interrogate quare vel
pt n interrogati, apponere coend, quia in
dysis reus profuatur peccare.

I. 31. In locis Catholicis non licet carnonj
apponere carnes, in hereticis vo potest
no si hospites petant vel alias simpl pifas
et carnes apponant relinquunt eos paf consid
20. si non potest negare sine incommo, vel
magnis irammis et sine excusar an
ille hereticoru in locis prohibitis
quendo carnes.

I. 32. Egentibus licet addibere Dyonio
furore pro futuro, non egentibus semper
negandi.

I. 33. Quid solus n pt et vult de facto
obligare et obligator esse in contracta quoad
culpa, subditus suos in quos habet sine meru
sine mixto, et sine claris impio ce vone
dant in Quadragesima Octa.

I. 34. In reliquis locis sine reus, sine mixto

ad ripa an
rebus de con
is in con
deis agna
to a adde
has fac
capitulu
tut ne
a uel pte
in cony
adde, dant
tlio de dicit
vray drapeau
here sine
in de facto
sine pte
sunt religio
rely, pte
pat cas
sine pte
in loco
aduersat
aliquo dicit
dare pte
si, modis

magis subiectis, ubi potas clavum non habet
ut nimen quet obligare ad culpam, sed ad
poenam: Unde Confessarius quocumque, vel
non sua concedere peccata: Ideo quod
non. etij foris puniar;

L. 35. Non peccat mortaliter in tempore quadra,
gesima concedendo ora in loco ubi ad
licet, etij tunc per eum transcant. quia
peregrinus gaudet privilegio loci quoniam tran-
sit, contra tamen non obligat quoad divites
loci otiosis, nisi domicilium ibi figat, vel
alios negum scandala subornat, suadendum
tamen subditis suis et extra territorium non
non concedere ora = non quod peccant, sed ad
exponere virtutis.

L. 36. Foemina tempore menstrui non tenetur
abstinere ab oris etij non ostensa licentia.
si licet concedere carnes licet etij concedere
ora, quia cui licet quod plus est, licet etij
quod minus est.

L. 37. Pat pauperes licet agerine idij po-
nit eandem ut hora messis vel vindemia ad-
ire ad loca heretica, ubi non possunt ser-
va jejunia, nisi, vero festa Lucia, et
inter divinis, nisi se aliunde non, vel agere
alere possunt, ad non addeant convivia naves
sicut et laqueos convivia.

L. 38. Licet etij quocumque in diebus festis

- per fructus aut altero horo (si causa subit)
 * p. g. fructus obligantur, frumentis lectura
 nec si tempus imineat, circa feudalis
- L. 39. Confessor non potest sine feudalimittere
 ut possit, sed che feto fructus seu poro
 sent ad nudinas.
- L. 40. Licet sextonibus tenere, diebus festis
 si magna exigat necessitas, non abire feudi
 dalm, frans, et (sicut valde remittit) ar,
 dicitur missa, curandis tamen ut hoc sit eis
 facultate fiat confessor, nec si proxi
 beater. Missas tamen omnes componat.
- L. 41. Potest concedere quod parius pauperibus
 die festo, nec pomeridiano, tunc, aliis
 quoniam laborant, abire tamen feudalis et
 primatin.
- L. 42. Licita est confectio qua diebus festis
 una persona domini maleat, pro custodia
 domus, modo non nimis multo, enoneant
 sed vias faciant, vel si possit fieri, ma
 tunc autem aliorum abire, missas audire
 quod estate bene potest fieri.
- L. 43. Potest famula domini, rudentes in sinu
 gare hypocaustis, fundere ligna parvula
 pro uti quotidianis fieri, panis tunc

trarie lanare, ponsere, si nec autin
rare, vel differe, queant.

L. 44. Si recitas breget pnt licite An et
neri s impare sandis ut laborent die
festo, et consue famul non peccant abedi
endo. Extra recide tal peccant grauis
sine heri tales, dupliq ex titals ut paret.
famul tñ excusant si tincit grauis nals
pude nisi talis casu rariis accidat) tencat
tales quarere alid An, nisi forte tan
subito alid inuenire regreat.

L. 45. Licet opari in illo loco ubi festo non e
dihedendo ab eo loco ubi festo e, modo pnt
nihil audiat, si illo mare exeat, postea
quod tunc dicitur missa.

L. 46. Negligens sacris vel laborans in pcris mo
repernalibus, non peccant morte.

L. 47. Vbi adhuc vere solet ad qtuendo cehand
ab opibus any pnt abendi. se. pnta qua
la thore et pulsa. peccant morte nota
bita et propterea ad scandala transgre
dentes dicta hora. sed tñ in aris terris
toto, nemo vider, obligari hac qtuedine
ad vere vbiq, abolita sit.

L. 48. Famula seruientes in hac parte si patia

utur in idias subversis, Irgeant in specu
pud fidei, nra, ad actus fidei gratias, priu
rectas, et exercitio eas dolo, non sunt ab
soluenda) et si uerent se hinc factu reli
cturas tanto minus, si longius eade abst.

L. 49. Si talia pericula non sint primum tal
ei exercitio, tamen et his negare
absolutionem (et si sponteant hanc factu
deserere) donec de facto deserant.

L. 50. Si abint adita pericula et amittar eis
exercitio. p. dolo, sed factu in dictis
Pauis, in in tu ne ieiunia nec abstinia
a carnib. p. uerent, pnt absolui si nota
bilis recitas vel iactura lucri postulat,
no sponteant se p. xia caute factu negi
tatuos esse. Si drangant fiden su
pendatur, vel negot eis absolutio.

L. 51. Famula si ordinarie cogunt combati
And ad conuincen grati leg. non sunt
absoluenda, et periculo, sicut hi rari, et
ad honorem Dna (non ad p. p. dolo reli
gionis ag. tra) id p. rit, modo non cogit
eoru exercitio, abnt pericula subuersis
et hereticis, ubi non persuadent, hoc
fieri ex fauore ad, heresia, unde tunc
d. ancilli, et Anas tu comitator leg,

ad Valvas templi, et dein regredis
antem.

L. 52. Rogantibus utrum possit famulari in cir-
uitu, si tales sint ut sibi sufficien-
tes labores pœ habeant, nec inuicem in agro
possint, ut pœmittere possint, ut possint
sed tunc pœmittant et quousq; ut discedat
re debet, maxime inuicem in quibus magis
est periculi.

L. 53. Artifices Catholicij agentes in hac
et 54. urbe, si pœnant uocari exercitijs catho-
licis in die Pasce, et nullis periculis subit,
pœnt absolui, et si non habeant uocari desin-
uant, tunc hanc uocem, sed per plures
annos ibidem perdurent, propterea pœnt
notabile, disceptat tunc illis sententia.

L. 55. Pœntes Catholicij ut pœnt disceptare art. pœnt
in hac urbe, si ut pœntes ut pœnt
subdant, nec pœntant uocem ad sacramenta.
quod pœntant pœnt disceptare, no alibi in
pœnta inuicem disceptare regredant, aut
nisi inuicem es non mittant, ut hanc sint
inuicem in rebus fidei, ac inuicem
in exercitijs Catholicij, saltem tunc Pasce,
diligent cura adhibent, ut pœntant aut
non inuicem pœntant magis trahant.

L. 56. Graua intrepentibus sunt si qui annis multis
in uicem uocant, aliter dixeret

filiis in pro territorio, nec si fecerit
 se sustinere habere, Vnde foris se alere possit,
 patri illi gestori regibus absolvi nega mi,
 patri vel ore regere, quia se exponunt
 periculo facte aliqua praecpta Latina hio,

L. 57. Patentes, Patres non sunt
 absolventi, qui filios suos ante plebem
 non dnt, vel ad presentem subiectum
 periculo, in eundem mittunt, vel ibi commo,
 hentes ad facile possunt, non educunt, quia,
 magis peritas id exigat.

L. 58. Anatores Belgis, Beldos, acris hor
 tandi et dentant, quodij fragoni montij
 non destituerunt et paucis periculo sp. it,
 hercent, non absolventi sunt dnce spode
 aut vel de facto relinquunt.

L. 59. Vix volentes d'yt qui audent aint se
 audent quidem ad Buisnod: anatores
 et tnt ofula et tactus, vell facte tactus
 regant, prout tnt vers ed quod dicitur qua

L. 60. In affu et lingua periclitant, sed ortandi
 sunt et nisi desistunt, absolute tnt del pri,
 cardij; Vnde artcij, absolventi peculiare
 propation ab eis petatur.

L. 61. Pato comedi quidem et ana fis aue,

ant anasos ob finem incendi. Retinere
modo aliquid turpe non conuenit, vel postea
non conueniant in agulis tenebris, porca,
lia incompulsis parentibus non gredant, vel
fructuar ut talia conueniant coram testibus.

L. 62. Opula et tactus ordinarij sunt pata
mortifera proteriti in maribus tunc si
frant ex tergi ager, quos facile colligunt
secus si in nerijuna corde id fuerant.

L. 63. Honelis tunc debet inuicari, et non
tu agere ferant hoc tactus est opula
de integro se dicitur fugiendo et propo-
to peticulis, quos creat nescitis libris
dignis.

L. 64. Eodem modo dicendum, et de hijs qui conue-
niunt. Quos hinc et ibi, ex parte (si tunc
na tu conueniant) sunt enim tunc de dore
tunc sub metra regande abobri vel sub poena
deducto negata.

L. 65. Qui deflorant virginis vel nupt. precib. vel
frande, vel hi vel sub precie nuptiarum, tunc
velled ducere, vel id quod roatit petat, dare,
si vero sponte fuerit, in dore poli nuptiarum
in foro tunc per ad aliquid cogi, tunc hoc
perante, si filia ad huc sub eorum tutela sit.

- L. 66. Si sit certa spes convertendi alterius, nec
 vult sit periculum subvertendi alterius, potest pater
 arripere hereticum a catholicis, non tamen
 coram Periculo gradatur, aliter et in quibus
 ac filii in peccato non sibi precipiat. Quia quod
 nulla spes est convertendi, neque autem periculum
 subvertendi, nullo modo potest permitti. mirandum
 ab his, qui iuranda quae intulerunt, a patri-
 bus non recipiunt, quod si quibus periculum
 subvertendi mixta liberorum, sit, potest in hoc iudicio
 hereticus ad catholicam gradatur, sed gravis
 causa subdit, et alteri licet semel sit. C. vii.
 non, filii in catholica fide educant, coram
 predicante non gradatur.
- L. 67. Utentes verbis dubijs in promissione patri-
 monij, si de die gradatur, optat valeat iuris
 monij, nec recipi potest, si vero sint dubijs
 non gradatur, stando pro libertate eius.
- L. 68. Lex non recipitur a parte sponsalicio, peccat
 non tamen. qui letum agere in sua magna
 momenti grave est.
- L. 69. Si quis dicitur auctoritate filii in iure non
 communis fore, ad ostendendum obligat
 alterius, ad eum peccat, sicut si per verba
 peccator veridicta.
- L. 70. Qui potest talia velle aliter in se recipit

replere, et si ille dicat, ex quibus scri-
bitur, si quis scilicet, potest tunc nihilominus
replere.

L. 71. Affirmanti in questione et in re quod
grax ipse, credendum est, dicentibus nihil
curans ea verba, si aliter dicat ex quibus
scilicet, nisi scilicet scilicet.

L. 72. Dicitur, quod si videri sibi velle
replere, et quod ad alienam accedat,
nec tunc prioris sibi facti promissionem, sua
debet ut per se vel alios alij non
indaget et propriis terminis ad respondendum
si dato tempore non responderit, vel tempus
trahat, hoc libera erit potestas ad re-
sponsum transire.

L. 73. Si potestis sibi relaxare promissionem sua
aliter respondeat, ubi quilibet te curis, et
nihil aliter sibi nisi sibi scilicet quibus, aliter
hoc ipso non liber erit, donec aliud de non
te ipse constet, quod prioris indagabit.

L. 74. Potest et in re minima, et in re et in re
non potest tollere, nec et commutare gratia,
nisi tunc ex potestate, si eam non habet, po-
test commutare in melius vel eundem equi-
te.

L. 75. *Subitane ad vota an proposita fecerit*
 An probabilius putet se votiſſe, libera à voto
 quod ipſe poſidet. Hoc modo a. expiſciborij
 ad vota iſta an proposita ſo quare ſi voluerit
 ſe obligare: eſt quere notum cur dixerit, ſi
 vero quod aliquos malis figurandis aut imper
 tradidit bonum dicit, votum erit cor. 3. et
 hic quare quibus verbis dixerit: ſi n. verba
 voti promiſſione ſonant, et ſi dubitet qua mente.

L. 76. *Qui voto cum quid dicit, non quideram oes*
 difficultates voti, ſed ſo post. modo ad ſit plena
 delibero, quon ad mente ſufficit, obligatur.
 Voto, ut ſo facilis eſt hoc diſpenſari.

L. 77. *Qui promittit absolute (cum factis voto in ho-*
 more dicit) ſe v. g. non lupura amplius que,
 rita prius an hoc fecerit ad vitanda peccata,
 ad bona impedienda, vel ut faciat alia vir
 tutis, ſi affirmat tener voto; ſecus ſi nullis
 ejuſmodi notum expiſciborij.

L. 78. *Ordinarius dicit eſt diſpenſa in contrariis*
 illis votis maioris momenti, v. g. non ſalvandi
 non frequentandi Regite et ea an niti in
 notitia bona ope commutare.

L. 79. *Vota ppetra (qua ſil. ſunt maioris motu)*
 ordinariè commutata ſunt in alia ppetra

- nisi circumstantia et alia suadent.
- L. 80. Vota vere personalia non possunt impleri, nisi a votante, et vota vere instituta cum regli
 ter personalia, si reale sit principalis, non
 aliter impleri, seu si personale principalis sit
 L. 81. Si vota de functi sunt personalia, non tenentur
 filii et heredes defuncti ea implere, nisi forte
 possint esse heredes, si vero sunt realia vel
 limitata in quibus reale est principalis, tenentur implere
 et non rogati ab. Notetur tamen haec,
 redem non tenentur ultra a se ad vota de
 functi. Eadem et ratio de precibus inunctis de
 functo, quas possunt tenentur implere.
- L. 82. Qui potest vota commutare et iuramenta
 relaxare, id est commutare vel dispensare (non
 non facta sunt in favorem sui et ab eo, a quo
 potest fieri) quia tamen altera sententia est
 prohibita. Insuper Henr. Abbas S. Galli Bernar
 dus r. d. ordo suis Religiosis Ryle et et
 Norwiche et al. Joann. transactibus
 facultate concedere tamen vota quae iuramenta
 substituta commutandi, dispensandi.
- L. 83. Etiam iuramenta super re capta, sed
 indeliberate et ex subita ira facta, non
 tenentur obsequi, tamen tamen est, et si pro relaxare
 iuramenti aliquid inungere.
- L. 84. Veritas et filius p. confors (veritas scilicet) patris

L. 80

L. 81

L. 82

hoc vel illud dicitur, obligari in iuramento (sicut abbas
set de heredijs, § in sub. penali, qui tunc alia iuramenta
prohibet) et aliquid inungentibus pro relaxare dicitur.

L. 85. Qui iurat de non retinendis amplius famulis, de non con-
plius famulantis in hoc loco, de non amplius admittendis hoc
vel illis, in dono, de re non carij et enucleo et de i-
ficia, in re si sint adiacenda et non fuerit in facio-
ren tenor, cum non obligat, quia tenor ista tenetur in i-
urando, res est hinc. que hoc ita iuram conditionem. i.e.
nij, potuerunt sentia.

L. 86. Et videtur dare eleemosynam, bonas et de bonis parat
personalijs, id est proprijs suis personis et artes quos fecit
ad hoc loco, et familiaribus sine parisi sit. de proprijs
bonis hinc vel dote eius ipsius. § de hinc vel facte tante
quantitas, ut si sit cum quibus ut est quomodo dant et hoc
notandum. § si videri pecunia ad occasionem. q. si hinc
et dissipator et si hoc pot parages liberes, proen
quos, honores et gratias. § ad impediendum nulli hinc.
In qua tenetur hinc videtur parat uxores que sunt
fecit una familia, nectendum ad res ipsas, et quod
hinc hoc non petant et hinc tunc iusti quoad possunt.

L. 87. Filius et filia iurantes per eorum iuramenta iniu-
tis notabilibus quatenus (que resque, honores et honores
multo graviores quod resque et honores) petant mortem
et feneur res ipsas si parentes velint vel si
possunt. et si accutur ad parentibus que res in hoc
illicito respiciant. semper iurant quod quodli res
reus petant, et illi datur. vel patet est iulle
dneis et arary, et non gaderet res ipsas petita.
p. hinc hinc hoc non fuerit. Nota et parentes
et ordinaria tunc iustis, quod nota, et si filij
multis iurant, hinc non minus multis.

- L. 88. Paup. qui tenet et potest restituere, non obligandus est restitutus, si dicat sibi eos esse vel adstantes (paratos prosequendo) diste non restituisse, et restitutus non quo potest, quia necessitas supponendi non tollit restitutum.
- L. 89. Pauperes volentes hunc in hunc non sunt in radice sua deprece. non pecuniam saltem gratiam, nisi sine scandalis et immorali peccant.
- L. 90. Textor licet non possit accedere a parte qui non sufficit, si pro se faciat nulla pretio recurrendum ad libere, non potest supplicando quid de filii patris compensare, sicut si sit sub alterius potestate vel restitutus propter alteram partem quod minus iuris condonetur, talis tamen ex parte illa non amittit quod per. Insuper si quis nisi prius rogatus dicat licere de se surripere de iurisd. filii in casu praedicto.
- L. 91. Tenetur proinde restituere qui pro se pro se accipit facit, et ab ipso debet digne hoc quod, quia in rebus est. nec tamen qui talibus dat facit penat si autem summe indigeat. In pro territoris loci, potest plus accipere quod est crucifery proinde sub mortis si magna quibus ita colligat, per se mitti accipiens et pro 100 quibus suis. nulla nam hypotheca illis dicitur obligata si sit in bona fide, si sit in mala credenda, ut non intoret venditi corpori, vel danand encor. goas. *De offi. connotata* poenae ab alijs qd. in positus, non cognoscit aliquos non potest per se imponere, aut et non gnet poenae pro rebus patris inpositis.
- L. 92.